

50 Mill. Kr., som var beregnet for hele Aaret. Men saa kommer der jo et Aar derefter, og da haaber man altsaa, at Loven skal kunne give Dækning. Paa den anden Side haaber jeg, at Indtægten er beregnet saa forsigtigt fra Administrationens Side med Hensyn til den Nedgang i Trafikken, som de forhøjede Takster muligt vil medføre, at vi alligevel saa nogenlunde skulde kunne naa til Balance. Men jeg vil give de ærede Medlemmer min Tilslutning i saa Henseende, heller ikke jeg er sikker paa, at vi fuldt ud vil naa Balance gennem disse Forhøjelser, men det bør være saa meget mere medvirkende til, at de absolut gennemføres og gennemføres hurtigt.

Det ærede 3die tingvalgte Medlem (Tvede) var endvidere inde paa Spørgsmaalet om Anvendelse af indenlandsk Brændsel indenfor Statsbanerne i højere Grad end tidligere. Det var ønskeligt, om man i højere Grad kunde anvende indenlandsk Brændsel i Statsbanernes Lokomotiver. Jeg ved, der tidligere har været anstillet Undersøgelser desangaaende, og at man fra Statsbanernes Side ikke har ment, at det var heldigt eller særlig praktisk at gaa over til Brug af Tørv eller Brunkul i nogen videre Udstrækning for Statsbanernes Vedkommende. Jeg vil dog tro, at i den Brændselssituation, hvori vi for Tiden staar, vil det være rigtigt, at dette Forhold bliver taget op til fornyet Overvejelse; jeg kunde godt tænke mig, at man i nogen Grad kunde anvende Tørv eller Brunkul, navnlig i de Egne, hvor Tørven og Brunkullene produceres, særlig til Transport netop af Tørv og Brunkul paa Banerne. Jeg er ikke ukendt med, at man f. Eks. indenfor et af vore største Privatbaneselskaber, nemlig Sydfynske Jernbaner, anvender Tørv i ret betydelig Udstrækning til Driften, og det er muligt, at Statsbanerne kan naa noget videre i denne Retning, end der hidtil er naaet; i alt Fald vil jeg anse det for rigtigt, at Spørgsmaalet bliver yderligere undersøgt.

Paa det Spørgsmaal, som det ærede 3die tingvalgte Medlem stillede mig med Hensyn til Jernbaneraadet, skal jeg kort svare, at jeg haaber, der skal komme et godt Samarbejde mellem Jernbaneraadet og Administrationen, og at jeg vil gøre, hvad jeg kan, for at medvirke hertil, idet jeg vilde tro, at det var heldigt, at de praktiske Folk, som sidder i Jernbaneraadet og kender Forholdene i Praxis, kunde komme til at arbejde noget sammen med Administrationen paa at opnaa en økonomisk Drift af Statsbanerne. Jeg er nemlig overbevist om, at ikke blot Jernbaneraadets

Medlemmer ønsker en økonomisk Drift af Statsbanerne, men at man ligeledes i høj Grad ønsker dette fra Administrationens Side. Og naar man har det samme Formaal for Øje, maa man forhaabentlig ogsaa kunne finde hinanden i et godt Samarbejde og derved opnaa det tilsigtede Formaal.

Jeg maa gøre en enkelt Bemærkning til det ærede 2det Medlem for 4de Kreds (Vejstrup), som ogsaa gav Lovforslaget sin Tilslutning, da det jo i Virkeligheden ikke krævede mere end Dækning af Udgifterne. Det ærede Medlem mente, at man ikke kunde stille saa store Krav, som man havde gjort forhen, fordi der tidligere blandt andet fra Venstres Side var krævet ikke blot Dækning for Udgifterne, men ogsaa en rimelig Rente af de Kapitaler, som er indestaaende i Statsbanerne. Nu er vi, tror jeg, alle sammen klare over, at man under de Forhold, der hersker i Øjeblikket, de ganske overordentlige Forhold, maa være tilfreds, hvis vi kan faa Dækning for Udgifterne. Men naar det er Tilfældet under disse ekstraordinære Forhold, mener jeg rigtignok ogsaa, at naar vi igen kommer ind i nogenlunde normale Forhold, vil det være lige saa rimeligt at kræve, at Statsbanerne skal give en rimelig Rente af den Kapital, som er bundet i dem. Det synes jeg, at Landets Skatteydere simpelt hen har et almindeligt og naturligt Krav paa, idet jeg anser det for rigtigst, at de, som bruger Banerne, bærer de Udgifter, som Brugen af Banerne fører med sig. Jeg tror derfor ikke, der foreligger nogen Ændring af Synspunkterne i saa Henseende. Men de ekstraordinære Vilkaar kan jo føre med sig, at man maa moderere sig lidt med Hensyn til forskellige Forhold. Det gælder paa dette Omraade som paa saa mange andre; og det ærede Medlem ved jo godt, at dette har været Tilfældet ogsaa indenfor hans Parti gennem de 7 Aar, i hvilke det har haft Regeringens Ledelse.

Jeg skal yderligere gøre et Par Bemærkninger til det ærede Medlem. Han omtalte den Konkurrence, der kan finde Sted med Banerne, og for Nærtrafikens Vedkommende kan der her ved København maaske være en vis Konkurrence mellem Banerne og Sporvognene — jeg tror nu nok, at Banerne foreløbig taaler denne Konkurrence. Men ellers, udover Landet, tænker det ærede Medlem vel navnlig paa Konkurrencen med Automobilene. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa Spørgsmaalet om denne Konkurrence, men jeg kunde dog have Lyst til derom at sige, at jeg tror, at Bilsørgsmaalet, ikke mindst Spørgsmaalet